

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV — Wydana i rozesłana dnia 4 lutego 1897.

Treść: № 42. Ustawa o postanowieniach dotyczących się zaopatrzeń dla szeregowców Żandarmeryi i dla sług biurowych Żandarmeryi, którzy do służby stali się niezdolnymi, jakoteż dla ich wdów sierot.

42.

Ustawa z dnia 29. stycznia 1897,

o postanowieniach dotyczących się zaopatrzeń dla szeregowców Żandarmeryi i dla sług biurowych Żandarmeryi, którzy do służby stali się niezdolnymi, jakoteż dla ich wdów i sierot.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Uchylają się §§. 30, 31, 33, ustęp pierwszy, 34, 35 i 37 ustawy z dnia 25. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1895) o Żandarmeryi królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

Natomiast stosowane być mają do zaopatrzeń dla szeregowców Żandarmeryi i dla sług biurowych Żandarmeryi, którzy stali się niezdolnymi do służby, jakoteż dla ich wdów i sierot postanowienia §§. 1, 3, 4, 7 aż do 14 i 17 ustawy z dnia 14. maja 1896 (Dz. u. p. Nr. 74), dotyczące się kategorii sług, jakoteż ich wdów i sierot, z wyjątkami w dalszych paragrafach poczynionymi.

§. 2.

Każdy cały rok w przymocie szeregowca Żandarmeryi wysłużony, liczy się przy wymierzaniu emerytury za szesnastomiesięczny okres służby.

Przy wyświadczeniu tego dobrodziejstwa opuszczają się ułamki roku.

Szeregowcom i sługom biurowym Żandarmeryi wymierza się emeryturę podług żołdu (lub płacy miesięcznej) i dodatku służbowego.

§. 3.

1. Oparte na ustawie z dnia 14. maja 1896 (Dz. u. p. Nr. 74) prawo do emerytury ciągłej albo odpraw w §. 3 teje ustawy urządzonych, poczyna się dla szeregowców Żandarmeryi dopiero po dopełnieniu czteroletniej powinności służbowej w Żandarmeryi. Jednakże prawa do emerytury ciągłej nabywa żandarm także wcześniej bez względu na powyższe ograniczenie w tym razie, jeżeli bez własnej winy stał się niezdolnym do wszelkiego zarobku na utrzymanie.

2. Szeregowcy Żandarmeryi, oddaleni ze służby za karę, tracą przez to prawo do emerytury (odprawy).

§. 4.

Jeżeli żandarm bez własnej winy, w bezpośrednim następstwie szczególnej czynności służbowej dozna uszkodzenia na ciele, przez które dowodnie bezpośrednio i wyłącznie w przeciągu roku stanie się trwale niezdolnym do służby w Żandarmeryi natenczas, o ile zachodzą okoliczności zasługujące na szczególne względy a żandarm stracił całkiem zdolność do zarabkowania i potrzebuje szczególnej pieczy i pomocy, lub jeżeli tenże nabawił się cier-

pienia, czyniącego zeń inwalidę, przy czynności służbowej na szczególne uznanie zasługującej, może mu być wyjątkowo przyznana emerytura w większym wymiarze, a to aż do wysokości całkowitej płacy pobieranej w czynnej służbie a policzalnej do wymierzenia emerytury.

§. 5.

Postanowienia poprzedzających §§. 3 i 4, jakoteż §. 36 ustawy o Żandarmeryi z dnia 25. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1895), stosują się analogicznie do żandarmów na próbie będących, którzy sprawowali obowiązki w służbie praktycznej.

§. 6.

Czas wysłużony przed okresem służby w Żandarmeryi liczy się osobom, które nabyły prawa do zaopatrzenia, według postanowień obowiązujących pod względem osób należących do siły zbrojnej.

§. 7.

Ustawa niniejsza nie stosuje się:

- a) do żandarmów i sług biurowych zostających czasowo lub stale w stanie spoczynku; i
- b) do wdów i sierot po szeregowcach i sługach biurowych Żandarmeryi pozostałych, które po-

bierają już od państwa emeryturę, lub które weszły w prawo do zaopatrzenia, zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać.

O ile jednak emerytury prawidłowe terazniejszych wdów po żandarmach i sługach biurowych łącznie z łaskawiznami, jeżeli zostały im wyznaczane, nie wynoszą 200 zł., należy uzupełnić je do tej kwoty.

Z rodzinami tych żandarmów i sług biurowych, którzy znajdują się obecnie w stanie spoczynku, postępować się będzie w razie śmierci tychże, według niniejszej ustawy.

§. 8

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Memu Ministrowi obrony krajowej jakoteż Memu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 29. stycznia 1897.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Welsersheimb r. w.

Biliński r. w.